

Nejen chlebem živ jest člověk

K článku Miloše Čermáka, TR 31, s.5

Miloš Čermák pojímá ve svém článku „Extrabuřty nové éry...“ novinářinu jako „byznys“¹, tj. vydělávání peněz. Novinářská etika je pro něj něco účelového: „My se zavážeme dodržovat určitá pravidla a vy nám do toho nebudete mluvit“ zněla prý dohoda mezi novináři a vydavateli, resp. širší společností. Jaký je dnes etický kodex novinářů? „Cti pravdu, hledej pravdu, braň pravdu až do smrti“ - národem Husovým a Masarykovým asi už asi nejsme. Neměla by veřejnoprávní média společnost především objektivně informovat? Podřízenost „duchovní nadstavby“ materiální základně je základním principem marxistické filosofie. Dnes odmítáme Marxe, ale ve skutečnosti se jeho zásadami řídíme. Večerní škola marxismu-leninismu zapustila v myslích střední a starší generace hluboké kořeny a zřejmě se tento způsob uvažování dědí. V médiích se sice vysílají i křesťanské pořady; ale málokdo z duchovních dokáže oslovit širší okruh posluchačů. Holdujeme konzumu - bojíme se, že se sníží výroba a obrátí zboží. Produkuje spoustu odpadků, které už není kam vyvážet. Pokud si tento trend promítneme do budoucnosti, utonou naši potomci v moři marastu...

Nedávné aféry poslanců, kteří se nechali podplácet „trafikami“ za podporu koaliční vládě, ukázaly otevřeně veřejnosti, jak to v naší politice chodí. Podle premiéra Nečase je takovéto „vzájemné poskytování výhod“ normální součástí politiky demokratického státu. Podobně smýšlejí zřejmě i mnozí soudci - podle usnesení Nejvyššího soudu je takovéto jednání kryto poslaneckou imunitou. Jiný soud zase vynesl verdikt, že při komunálních volbách je možno hlasy voličů kupovat...

Snad není třeba zdůrazňovat, že podobné pojetí „demokracie“ nemá nic společného s koncepcí demokratické vlády podle T.G.Masaryka². Vláda by měla být odvozena od vůle svobodných občanů, nikoli od peněz (získaných u nás často nelegitimním způsobem). Je možno si představit případ, že nějaký boháč si „koupí“ celý náš parlament...

Média se choulostivým otázkám zpravidla vyhýbají, jdou cestou menšího odporu. Novinářských osobností je opravdu poskrovnu. Největším selháním novinářů byla dle mého názoru tzv. „kauza Čunek“. Lidé, kteří znají senátora Jiřího Čunka osobně, vesměs tvrdí, že jde o poctivého a pracovitého člověka. Na Vsetínské radnici, kde řadu let starostoval, bylo provedeno údajně asi 40 kontrol, ale žádný případ korupce se nenašel. Obvinění byla vesměs vykonstruovaná, jak bylo vícenásobně potvrzeno (například mezinárodním auditem, financovaným K.Schwarzenbergem).

Čunek byl zvyklý pracovat pro jiné a po příchodu do vrcholové politiky se dostal (podle jeho vlastních slov) do zkorumpovaného prostředí, kde byl mnoha lidem nepohodlný. U nás žijí odborníci na manipulaci veřejným míněním, kteří sloužili minulému režimu; ti zde pravděpodobně „zapracovali“. Je ovšem zajímavé, jak obvinění Jiřího Čunka padla v médiích (i ve společnosti) na úrodnou půdu. Vyvolala asi 2 roky trvající hysterii, ačkoli lidé mohli selským rozumem prohlédnout, že jde o faleš. Lidé s nezávislým úsudkem tvoří bohužel menšinu. A mezi novináři se bohužel (téměř) nevyskytli - anebo neměli odvahu. Když jsem jednou napsal své námitky do tzv. „seriozního“ deníku, jeho redaktor mi sdělil, že mám sice pravdu, ale je to „nepublikovatelné“.

Dnes se objevují v médiích i na internetu útoky na našeho nového prezidenta, který občas někomu šlápně na „kuř oko“. Kdosi se dal znovu do práce. Já sám jsem Zemana v 2.kole nevolil a ne vždy s ním souhlasím, přesto mu fandím. Pokud bychom žili v „demokracii“

¹ S tímto slovem jsem se nějak nesžil - není to totéž jako „business“ v anglosaských zemích

² Viz jeho Ideály humanitní; principy demokracie shrnul také filosof Emil Svoboda, viz můj web

podle Petra Nečase, brzy bude bydlet polovina lidí pod mostem a jiní budou žít v přepychových sídlech. ...Dokud se všechno nezhroutí.

V Davli, 27. července 2013

Jan Matys

www.technologie-kvalita.cz/honza